

YUKIO 3

DRAKENBURCHT

Petra van Engelenburcht

Schrijver: Petra van Engelenburcht

Coverontwerp: Unsplash

ISBN: 9789403702094

©Petra van Engelenburcht

HOOFDSTUK 1. DRAKENBURCHT.

Het is nacht en het licht van een dieprode maan beschijnt een prachtig groot kasteel. Her en der brandt er een toorts met eeuwig brandend licht, maar verder is alles om en in de school voor prestigieuze jonge tovenaars & heksen pikdonker en is iedereen in diepe slaap.

Alles is wel in Drakenburcht nu ridder Roland en zijn mannen er de wacht houden, hoewel ook zij lekker onder de dekens liggen te slapen. Op de buitenmuren glanzen grote robijnen in magische tekens om trollen, weerwolven en andere gevaarlijke wezens buiten te houden.

Niemand weet dat juist in een van de slaapzalen, daar waar alleen maar kinderen slapen, de grootste gevaren loeren.

Weet je wat, in Loryana... Lorywatte?

Loryana, een land waar iedereen kan toveren, zijn kinderen waar hun magische krachten van opbloeien, levensgevaarlijk. Ze krijgen namelijk tover hikhokjes. Wat is een tover hikhok nu weer?

Nou, pubers moeten hun magische gaven nog ontwikkelen en dan kunnen er de vreemdste en soms zeker meest gevaarlijkste dingen gebeuren.

Voor nu staan we in een grote slaapzaal met allerlei soorten bedden, en in elk bed ligt een kind te slapen. De jongens aan de ene, de meisjes aan de andere kant.

Zie je dat meisje daar die zo rustig in haar bed ligt te slapen?

Ze heeft een doek voor haar ogen?

Jazeker, want als Melina ergens naar kijkt, vliegt dat in vuur en vlam.

Tegenover haar ligt een jongeman met een zwaard naast zich, dat is Kay, hij heeft weer een doek voor zijn mond, want als hij praat of iets wil eten, komt er juist vuur uit zijn mond.

Zijn zus ligt naast hem en Kyana's tover hikhok is juist super onschuldig, want ze kan eetbare paddenstoelen tevoorschijn toveren, zodra ze niest.

Ik bedoel maar, tover hikhokken kunnen allerlei verschijnselen hebben en die van Zuko is ook al onschuldig. Zie je hem lekker liggen slapen en ook de gouden sterren die om zijn hoofd zweven? Dat is zijn tover hikhok.

Wie is Zuko ook alweer?

Jeetje mina, moet ik dan alles uitleggen?

Zuko is een Chinese jongen en hij woonde bij zijn oom en tante, samen met zijn zusje Mayka in een chinees restaurant, nadat hun ouders omkwamen bij een auto ongeluk.

Daar moest hij de hele tijd afwassen. Dat is super saai. Daarnaast had hij enorm veel geluk, want hij en zijn zusje leken spreken op kinderen uit een film. Daardoor mochten ze reclame maken voor films en kregen er gratis speelgoed voor.

Maar almaar poseren en reclame filmpjes maken gaat ook vervelen. Zuko wil dus het liefste terug naar China, naar zijn opa en oma, daar hoefde hij nooit af te wassen. Ondertussen was de jongen die de hoofdpersoon uit de serie Yukio speelde, Chao, 21 geworden. Hij was toch

echt te oud om zich nog voor veertien voor te doen en moest dus vervangen worden en je snapt vast wel door wie. De filmproducent stuurde dus zijn manager, Rhiu om Yukio en Mayka op te halen, maar Rhiu was helemaal niet aardig. Hij deed enorm gemeen tegen Zuko en dreigde zijn Yukio speelgoed stuk te maken als hij niet mee ging naar Japan.

Maar Zuko wil helemaal niet in een film meespelen. Hij gebruikte dus zijn magie en stopt zijn oom en de manager in een kast en de kinderen gingen er vandoor en...

Hee! Ho, wacht even? Zuko heeft magie?

Jazeker kan Zuko toveren. Nou ja, hij is nog maar twaalf jaar oud en zijn magie moet nog groeien, maar zodra hij uit zijn pubertijd is. Zodra hij al zijn magische krachten heeft, dan komt dat wel voor elkaar.

Oh ja? Hoe dan?

Wacht even hoor, heb je de eerste delen van zijn verhaal dan niet gelezen? Daar staat alles in. Laten we nu maar met het verhaal beginnen en dat gaat niet eens over Zuko, want hij is dolgelukkig nu hij in Drakenburcht is. Dat hij niet meer hoeft af te wassen en zijn toverbeest Rudolfo ligt gezellig op zijn kussen te slapen, met zijn zusje Mayka naast hem.

Over wie hebben we het dan met die gevaarlijke tover hikhoks?

Sst. Kom, lopen we dichterbij, maar zachtjes hoor. Op je tenen, anders hoort de momber je en dan worden we weggestuurd.

In haar bed, diep onder de dekens, verstopt Silvia haar hoofd onder haar kussen om maar niemand te laten merken dat ze weer zo erg huilt. Sabie ligt naast haar

kussen en het jonge witte katertje is diep in slaap. Silvia vind Sabie best wel lief, maar hoe veel liever had ze een ander wit poezenbeestje gehad, Sabientje, het liefste witte pluizige poezenbeestje van heel Loryana, maar dat mocht ze niet van haar vader.

Van haar vader moest ze een rat nemen, gelukkig was er een jongen met een rat, waar Alex nu net op ging zitten. Omdat Diederick zo verdrietig was, heeft ze haar rat aan hem gegeven. Silvia, de dochter van de muizenkoning, heeft gehoord wat Zuko, de Chinese jongen aan Elviara, de momber vroeg en ook haar antwoord.

Ze waren al in Drakenburcht!

Silvia wil dolgraag naar school, maar niet naar dat stomme Drakenburcht en nu is ze er al? En Sabientje? Waar is nu haar lieve kleine witte poezenbeestje? Ergens waar ze het fijn heeft, of zou ze in een naar hokje zitten en zich ook vreselijk voelen? Silvia snikt het zachtjes uit, maar niemand hoort het meisje huilen en niemand merkt dan ook dat haar tover hikhok, de vernikkeling, begint...

Grote ijspegels verschijnen aan de rand van het hemelbed en zacht krakend begint het bed te bevriezen. Sabie wordt er wakker van en springt verschrikt op terwijl de dekens ijs en ijskoud worden. Snel springt het witte katje op de vloer en trippelt naar het bed van Zuko. Hij springt erop en kruipt tegen het kussen aan. Rudolfo opent zijn ene oog en kijkt het katertje strak aan. Sabie krimpt in elkaar onder de bestraffende blik, maar Rudolfo zegt niets en zijn oog gaat weer dicht.

Gravin Ingrid wacht tot ze er zeker van is dat de kinderen slapen. Zachtjes haalt ze iets uit haar tas. Het is een klein

schaartje en op haar tenen sluipt ze naar de bedden van Maikel, Diederick en Japie.

Tevreden bergt de oude dame de plukjes haar in buideltjes in haar tas op. Ze heeft nu van bijna iedereen een plukje, ze hoeft van nog maar een kind en dan kan ze beginnen!

Zonder dat iemand het gemerkt had, was Christian naar Alex gegaan en heeft stiekem wat van zijn bloed gedronken. Tevreden kruipt de knappe vampier weer in zijn bed onder de dekens. Hij ligt op zijn rug met zijn handen in elkaar gevouwen op zijn buik, precies zoals een dode zou liggen.

Wanneer gravin Ingrid naar het bed van Christian loopt en haar hand uitstrekt naar zijn haar, doet hij zijn donkerblauwe ogen open. ‘Zodra ik merk dat je de kinderen met dat haar stelen, hen iets aandoet, dan draai ik je de nek om,’ dreigt de vampier.

‘Dit is juist om hun veilig te houden,’ glimlacht de gravin haar liefste glimlach. ‘Je kent de bescherm spreuk voor huis en haard toch wel? Ik moet een paar van je haren hebben, dan kan ik alle kinderen veilig houden tegen vervloekingen en gevaren.

Christian gaat overeind zitten. ‘Wat is een plukje haar je dan waard,’ en hij ontbloot zijn vlijmscherpe hoektanden.

‘En, hoe vind je de antigero’s?’ In een kleine kamer staat een tafeltje met theestel en twee leunstoelen. Een kaarsenstandaard met flakkerende kaarsen verlicht Elviara Martinez, de momber en Nalanya van IJsbergen, een lerares van Drakenburcht. Het kaarslicht danst over

de blonde knot van de momber en weerkaats in het vuurrode haar van de lerares.

De momber, (een soort van nanny) draagt een blauwe jurk met wit schort erover heen.

De lerares draagt een rode jurk met wijde mouwen.

‘De eerste gewone kinderen zijn er ook al,’ knikt Nalanya triomfantelijk. ‘Onze school begint eindelijk weer normaal te worden.’

‘Deze kinderen zijn behoorlijk verschillend,’ schenkt de momber thee voor hun in, ‘het is juist ze Antigero te noemen. Toch zijn ze erg aardig voor elkaar.’

‘Behalve voor Leentje,’ glimlacht Nalanya.

‘Daar vraagt ze toch om,’ schudt Elviara haar hoofd, ‘en waarom heb je haar een tijger als toverbeest gegeven?

Dat beest kan elk kind zo, in een oogwenk verscheuren!’

‘Ach, ik moest toevallig in de dierenzaak zijn voor wat luizenpoeder voor de gnomen. Ze waren hem aan het treiteren.’

Nalanya haalt haar schouders op, ‘hij heeft me al mijn spaargeld gekost, maar ik kon hem echt niet daar laten. Hij sprak tegen mij, weet je? Telepathisch.’ Nalanya tikt tegen haar hoofd. ‘Tykan smeekte mij om hulp. Zodra ik een goede plek gevonden heb, laat ik hem vrij. Ik heb hem laten beloven dat hij geen een kind of toverbeest iets aan zal doen, anders breng ik hem terug naar de winkel.’

‘Ik heb hem maar één voorwaarde gesteld, glimlacht ze, ‘niemand op te eten.’ Nalanya’s glimlach wordt een stuk boosaardiger, omdat ze zich herinnert dat ze bijna Tykan gezegd heeft dat hij alleen mag blijven, wanneer hij het huidige schoolhoofd opeet!

Elviara kijkt madame van IJsbergen fronsend aan. ‘Wat gemeen om een arm toverbeest zo te dreigen,’ schudt ze haar hoofd

‘Maar het helpt wel, glimlacht madame van IJsbergen.

‘Er is nog geen een kind opgevreten.’

‘Die ene jongen, die met die schuine ogen, had die niet een band met tijgers?’ De momber pakt een breiwerkje uit een mand.

‘Zeker, maar hij weet dat zelf nog niet.’ Madame van IJsbergen pakt haar lijst en neemt het tevreden door. Van een paar van de nieuwelingen weet ze al hun krachten. ‘Laat eens zien, stelletje antigero’s,’ mompelt ze. ‘Wie van jullie is een monster en wie niet?’

Melina is T3.

Alex T3.

Neon T3,

Silvia T4.

Zuko T4.

Marina en Marinus allebei T3.

Diederick T3.

Moyra. T2.

Japie T2.

Van de meeste van deze kinderen moet de toverkracht nog groeien en sommigen kunnen erg machtig worden. Leentje heeft een blokje dat grijs is. Logisch, ze is alleen maar een fata Morgana.

Maar er is er nog een met een grijs blokje. Gravin Ingrid. Daar begrijpt Madame van IJsbergen niets van. Grijs, dat zou eigenlijk betekenen dat de oude dame er helemaal niet is? Dat zij ook een fata Morgana is?

En de laatste? Dat is Jermy en zijn vakje, net als zijn cirkel blijven wit! Dat betekent dat deze jongen helemaal geen toverkracht heeft? Niks, naks, noppes! Waar kwamen dan die T4 verschijnselen vandaan in zijn kamertje?

Madame van IJsbergen voelt haar ogen groot worden zodra onder de naam van Jermy ineens weer blokjes verschijnen.

Het is een paarse en in de cirkel staat 4,5, maar daar staat geen naam bij? Hier snapt madame van IJsbergen niets van.

Elviara begint verder te breien, maar ze kijkt verschrikt op als ze boos gegil horen.

‘Dat is Diederick,’ knikt madame van IJsbergen en bekijkt haar lijst. ‘Hij blijft maar schamel,’ ze schudt afkeurend haar hoofd.

De magere jongen werd wakker toen een stiekeme hand de zwarte rat van zijn kussen afpakte. Daar staat Leentje? Het magere meisje in een vaal nachthemdje klemt de spartelende rat stevig tegen zich aan en loopt achteruit. ‘Hee, waar ga jij met mijn rat heen?’ Diederick springt meteen uit bed en stampvoet op haar af.

‘Mijn tijger heeft honger,’ haalt Leentje haar schouders op, ‘ik wil hem een snack geven.’

‘Jij wilt hem mijn Roeltje als snack geven?’ Diederick kijkt haar vol afschuw aan en rukt Roeltje uit haar armen.

‘Nou en,’ haal Leentje haar schouder op. ‘Het is toch maar een stomme rat.’

‘Het is mijn rat!’ Diederick geeft haar woedend een zet dat het magere meisje op de grond valt. Leentje blijft

liggen en Diederick voelt zijn mond open zakken als het meisje even als een kaarsvlammetje heen en weer flakkert!

Snel gaat hij naar zijn bed en kruipt onder de dekens, want dit is eng.

Leentje gaat weer staan en klopt haar handen af. ‘Dat weten we dan ook weer,’ mompelt ze en sjokt naar een donkere hoek. Daar staat madame van IJsbergen en alle andere kinderen slapen vredig door.

Madame van IJsbergen bekijkt tevreden de lijst. Nu heeft ze bijna alle kinderen getest, nog maar eentje. Zuko wordt wakker als iemand met ijsskoude voeten onder de dekens kruipt. ‘Christian?’

‘Ik ben het.’ Een koude hand raakt zijn wang aan. ‘Wil je mij een kusje geven?’

‘Leentje?’ Zuko herkent haar stem en schudt snel zijn hoofd. ‘Wat doe jij hier?’

‘Ik had het koud en, en, ik heb zin om lekker te zoenen.’ Het meisje buigt naar voren en kust hem op zijn mond.

‘Zoenen met jou, bah!’ Zuko gilt vol afschuw en Leentje krijgt een harde duw! Daardoor vliegt ze door de lucht met zo een vaart dat ze dwars door een raam verdwijnt, maar je hoort geen krak of zelfs maar gerinkel, terwijl het gebroken glas op de vloer neerklettert.

‘Bah! Bah! Bah!’ Zuko veegt vol afschuw met zijn mouw over zijn mond en huivert vol walging. ‘Zoenen met Leentje, bah!’

Geruisloos zweeft een grote zwarte vleermuis naar binnen door het kapotte raam en verdwijnt in een donkere hoek. Even later zweeft een tweede donkere schaduw door het gebroken raam de slaapzaal in, deze is

een stuk groter. Stiekem zweeft de veel grotere zwarte schaduw rond en merkt een uitweg uit de slaapzaal. Ze verdwijnt spoorloos.

‘Wat is er gebeurd?’ Elviara houdt een kaars op een blaker omhoog en de momber kijkt verschrikt naar het gebroken raam en alle kleurige stukjes op de vloer. Snel maakt ze een gebaar. Geruisloos zweven de stukjes omhoog en het raam is weer heel en heeft de afbeelding van een tovenaar.

De andere kinderen slapen allemaal, ziet de momber, terwijl ze langs de bedden loopt. Zuko doet ook alsof hij slaapt om geen gezeur te krijgen. Hij heeft Leentje vermoord! Al is dat verschrikkelijk, toch bonkt zijn hart vol opwinding. Hij kan toveren! Hij heeft een meisje door het raam laten vliegen!

Ook de toverbeesten zijn in diepe rust, behalve eentje.

‘Kat?’ Madame Martinez kijkt vragend de eenogige zwarte kater aan die op het kussen van een slapende jongen zit. ‘Weet jij wat er gebeurd is, waarom ging het glas stuk?’

‘Ik denk dat iemand een nachtmerrie heeft gehad.’

Achteloos likt Rudolfo een pootje en wast daarmee zijn oortje. De momber loopt zachtjes weer weg.

‘Nachtmerrie? Dat kun je wel zeggen,’ snel pakt Zuko de zwarte kater en trekt hem bij zich onder de dekens.

‘Zoenen met die engerd? Brrr.’ Hij valt weer in slaap, met Rudolfo in zijn armen.

Even later zweeft er geruisloos een zwarte schaduw door de slaapzaal. Het is te groot voor vogel en heeft wel vleugels, maar ook armen en benen, al zijn die met zwart

dons bedekt. Heimelijk pakt ze iemand uit haar bed en vliegt ermee weg. Ze heeft Marga Magma meegenomen. De aardmannenkoningin heeft een hoekje gevonden bovenin de muur waar tussen wat stenen bogen een hol is ontstaan. Daarin verdwijnt ze stilletjes met het slapende meisje.

In een donker hoekje van de slaapzaal staat een vrouw in rode jurk en Nalanya van IJsbergen heeft toegekeken bij wat er gebeurde met Zuko en Leentje, want Zuko werd T4.8! Dat is al bijna T5!

Verdiept in nadenken, heeft madame van IJsbergen het zwarte vliegende monster niet eens gezien, terwijl Het een klein slapend meisje meevoert.

Madame van IJsbergen steekt peinzend de punt van haar ganzenveer in de mond. Het is haar voorspeld, 3 kinderen met T5 zouden de school in laten storten, maar welk kind heeft nou T5 toverkracht?

Dat hebben alleen volwassenen met jaren ervaring in magie!

Twee kinderen hebben een wit vakje, dat bevalt haar niets.

Madame van IJsbergen proeft nu pas de inkt in haar mond. ‘He bah,’ geërgerd loopt ze naar de deur van de slaapzaal. Zodra ze die open doet, hoort ze mooie vioolmuziek te horen.

Snel doet ze de deur van de slaapzaal achter haar dicht en beent door de gang met vetrokken gezicht. Degene die de vioolmuziek maakt, bevalt haar niets!

De slaapzaal van de kinderen ligt aan het einde van een lange gang. De gang eindigt in een mooie grote hal met